

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De prosecutione exercitij huius: & de vigilantibus consideratio[n]e
b[e]neficio[rum] dei, generaliu[m] ac specialiu[m].

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

erilege vsurpau, & super arenam peccaui. Et ista dicēdo ex præcordijs doleat, lachrymas fundat, seque non satis dolere pœniteat: pro gratia quoque condignæ contritionis diuinam deprece tur clementiam. Quibus iam completis proponat se firmiter emendare, occasiones peccādi vitare, opportuno tempore confiteri, satisfacere, se que in omnibus custodite habere.

De prosequutiōe exercitiū huius: & de vigi lanti consideratione beneficiorum dei gñā lium ac specialium.

Art. V.

Vstodi temetipsum & animam tuam solcite: ne obliuiscaris verborū domini cunctis diebus vitæ tuæ. Deute. 4

Quoniā vulnera repetita sunt gra uiora: & post indultam veniam re ciduare, maioris peruersitatis est & ingrati tudinis: idcirco non sufficit se modo præfato accusa re, exercere, veniam gratiāque postulare: nisi post illa sit homo iugiter custoditus & indefesse solici tus ne dominum maiestatis rursus offendat. Pro pterea est necesse vt omnipotētis præsentiam & eius districtum iudicium incessabiliter penset, in teriores & exteriores suos custodiat sensus, ver ba vitet illicita, motus passionum refrenet, nemi nem scandalizare & omnes ædificare conetur, opusque dei faciat reuerenter, quum sit maledi ctus q̄ facit hoc negligēter: in cibo potu somno vestitu sit moderatus, atq; in cūctis sit recta eius intētio. In his atq; sibi ad suā vocationē spe ctātibus, & q̄ deus ab ipso requirit se habeat pse uerāter, fructuose ac strenue. Et q̄a ī dei itinere nō

Hiere. 43

Tūq; profi-

Gregori⁹ proficere est deficere: studeat omni die in virtutibus crescere, in gratia stabiliri, in deuotione firmari. Quod si ad modicum tēpus sic egerit: magnum indubitanter experietur profectum, tranquillitatem, atq; dulcedinem mentis (vel nōnam quam certe) in deo. Sed quia hæc adimplere non est fragilitatis humanæ: idcirco dei auxilium inuocare non cesset, atq; ad resistendum omni temptationi sit semper paratus. Præterea quoniam diligens consideratio beneficiorū dei, non solum contentitatem excitat, auget, accendit: sed desperationem quoque repellit, ac præstat fiduciam, & cordialem vitiorum detestationē inducit, eamque facit amplius ponderare eorumq; grauitatē clarius intueri: ideo vt peccator excessuum suorum enormitatem acutius cernat ac penetret, detestetur & odiat, nec tamen desperet, sed respiret, ac confidat in domino: expedit valde vt beneficia dei corporalia ac spiritalia, naturalia & supernaturalia, generalia & specialia viuaciter recordetur, ac dominum taliter alloquatur. *Osanna*

Oratio,

& gratiosissime ac superdulcissime deus, quibus mihi retribuam pro omnibus quæ mihi ingratiuismo contulisti? Tu enim ex nihilo me plasmata non lapidem aut bestiam: sed rationalem me creaturā fecisti, tua imagine & similitudine me decorans ad baptismi gratiam perduxisti: in quo animam non solum ab originali mundasti peccato: sed gratia ac virtutibus etiā eam ornasti. Tu usq; in præsens me conseruasti in esse, & contulisti necessaria vitæ, atq; a plurimis prælestis periculis, meq; tam diu in meis sustinulisti calamitatibus. & quotiescunq; poenitens veniam postulauī, tu misericordissime indulxisti, & semper

bona pro malis retribuisti. Quumq; complures
 iam æterna damnatione percusseris, qui multo
 minus peccauerunt quam indignissimus ego, &
 qui minora quam ego dona susceperunt a te: mi
 hi tamen pepercisti hucusq; & post tot ac tanta
 facinora me ad gratiam, poenitentiam, et illumi
 nationem hanc perduxisti, sacris literis instruxi
 sti, donaq; varia contulisti. Insuper tu pater eter *Gal. 4*
 ne vnigenitum filium tuum pro mea salute misi
 sti in mundum: incarnari, inter homines conuer
 sari, predicare ac crucifigi hunc voluisti: eius pre *Iohan. 6.*
 ciosissimo corpore & sanguine nos reficis inces
 santer: sed & spiritum sanctum fidelibus infudi *Ibidem. 20*
 sti ac contulisti. Tu quoq; vnigenite patris æter
 ni tot & tanta pro nri saluatione assumere, ope
 rari, ac pati dignatus es, & teipsum in sacramē
 to nobis ita impēdis, atq; per angelos sanctos et
 homines præsidentes tuos vicarios nos semp cu
 stodis, & a multis ac magnis retrahis vitijs. Sed
 o benignissime deus quāto maior est dilectio, di
 gnatio, beneficentia tua circa me: tanto heu in
 gratitudo mea est grauior, & prauitas mea inex
 cusabilior atque deterior. Veruntamen quoni
 am tantum nos dilexisti, tanta pro nobis fecisti,
 ac tolerasti, tam clementissime nos preuenisti, tā
 diu in vitijs sustinuisti, nuncque ad istam me re
 cognitionem ac poenitentiam ex tua pietate im
 mensa duxisti: desperare nec possum nec audeo,
 præsertim quoniam tu ipse desperationem vehe
 mentissime prohibuisti: & qui desperat, tuæ bo
 nitati ac pietati incircumscriptibili maxime de
 rogat, cum ipsa in infinitum sit maior, quā omnis
 malicia, culpa, ingratitudeq; nostra. Quamuis
 ergo o deus sanctissime, tam dire peccauerim,
 T V ut omni

vt omnium creaturarū tuarum vsu & obsequio
sum indignus, imo hoc milies promerueri ut
cū a aduersum me creata consurgāt, & sui in
creatoris vlciscantur iniuriam: non tamen de
ro nec desperabo: sed in tua pietate & misera
ne infinita respiro, in tuæ benignitatis abyssi
me modo projicio, in Christi vulneribus me
ira tua abscondo, per omnia quæ ipse pro me
git ac pertulit misericordiam & salutem contu
qui obsecro, tibi posthac inauertibiliter adha
re, subdi, seruire propono.

De frequenti & affectuosa meditatione
minicæ passionis: & quibusdam genera
bus remedijs atq; auxilijs contra tentaco
nes & vitia.

Art. VI.

Tren. iij.

MEMORIA memor ero, & tabesce
me anima mea. Sicut philoso
cunt, ex actibus sepe iteratis generatur
tur habitus seu consuetudo, q̄ est
lut altera natura: q̄a per eam bene
promptissime atq; delectabiliter
peratur. Vt ergo semper habeamus ad mem
de Christi passione promptissime meditari,
quoque oculis cordis amorese, fructuose, effu
citerque inspicere: assuescamus eam quotidie
ligerter ac plene recolere, ac taliter imaginari
quasi realiter & principaliter Christum pro
bis pati, crucifigi, ac mori intueamur: vt sic
cum intima recordemur compassionem. Ita que
tendamus quemadmodum filius dei agnus
tissimus, deus & homo, creator, saluator & car
tor nostri post cœnam nouissimam, & trinam
am orationem, ac maximam contritionem, &

Matth. 29

Mar. 14.

Luc. 22

Iohan. 13

am orationem, ac maximam contritionem, &